

par je tudi dobro
 tro debelenje pra
 Kurelina te vrst
 tiva in zaklana,

Poljedelstvo in gospodinjstvo.

OSKRBOVANJE PERUTNINE.

Viljem Brunschmid.

Piščanci za praženje ali pohanje (Broilers) so najdražja kuretnina. Kurjerec dobi za funt po 30 do 50 centov v aprilu in maju, če ima dobre odjemalce, in še junija so po severnih krajih po 20 do 30 centov funt pri kurjerecu, pri mesarju pa vseskozi od 20 do 100% dražji. Piščanci za praženje (broilers) ne smejo biti čez tri mesece stari; prodajajo se pa tudi že ko so šest tednov stari. Te vrste kurje dehidatase deli se v tri razrede: v male, v velikosti mladega goloba (squab broilers), ki tehtajo čez en funt oskubljeni; v srednje (small broilers), ki tehtajo od 1 do 1½ funta, in se najbolj kupujejo med vsemi "broilers", in v velike (large broilers), ki tehtajo od 1½ do 2 funta oskubljeni. Najprijetnejši so oni piščanci za praženje, ki imajo rumeno kožo in rumene noge; vendar je njih debelost glavni pogoj za ceno. Debelih, mastnih piščancev za praženje je malo, ker potrebuje mlada žival večino hrane za razvoj in rast; vendar je gledati, da so mesnati. Njih debelost se doseže najbolj s koruzo; zato naj se jih krmi z njo v suhem in mokrem stanu, kakor hitro so piščanci čez 6 tednov stari in pripravi za prodaj. Glavna stvar je, da mnogo jedo in mnogo počivajo, in na to treba gledati, če se hoče doseči zgodnje in mesnate piščance za praženje. — Surovi žganci iz dvetretjine koruznega zdroba in eno tretjino pšeničnih otrobov so jako redilni, posebno, če so narejeni s posnetim mlekom, v kojem se je raztopilo nekoliko soli in sladkorja. Kuhani krompir je tudi dobro sredstvo za hitro debelenje praženih piščancev. Kuretnina te vrste se prodaja še živa in zaklana, kakor odjemalci želijo; in, če se prodaje zaklane piščance za praženje, se oskubijo navadno suhi brez vode in kropa, in vrat in glava pustita se navadno v perju, ki naj bo kolikor mogoče snažno.

Vzrejanje piščancev za praženje je zvezano, posebno zgodaj v mrzli pomladi, z mnogimi sitnostmi. Za to podjetje treba je skušnje za uspeh, in vsled tega je malo farmerjev, ki bi se bavili z vzrejanjem zgodnjih piščancev za praženje. Še kurjerejski strokovnjaki ne najdejo vselej dobiček v vzrejanju te vrste kuretnine, po sebu v severnejših krajih; zato, kdor nima skušnje in potrebnih prostorov, bo napravil boljše, če prodaja jajce, dokler ni čas ugoden za valenje, kakor pa da bi skušal vzrejati piščance za praženje v času, ko je narava nasproti temu podjetju.

Piščanci za pečenje (Roasters) so dve vrste: mali (small roasters) in veliki (large roasters). Najbolj se kupujejo "small roasters", ki so mesnati in nekoliko mastni, in tehtajo od 4 do 5 funtov. "Large roasters" tehtajo od 8 do 9 funtov. Piščanci za pečenje biti morajo skoro popolnoma doraseni, vendar ne smejo biti zapušteni, zato, da so kolikor več mogoče mesnati in mastni. Tudi tukaj igra rumena koža in rumene noge precejšnjo vlogo pri ceni. Piščanci za pečenje (roasters) pričnejo naj se debeliti, ko so okoli štiri mesece stari, zato ker v tej starosti so najugodnejši za debelenje in za prodaj. Tudi te vrste kuretnina je dražja pomladi in zgodaj poleti kot v jeseni, ko je trg preplavljen z njo. Kadar se piščanci debeli, zaprejo naj se v mali prostor, da ne bodo imeli prilike letati, in če se krmlijo ali debelijo 12 do 14 dni bodo pripravi na trg. Prodajajo se piščanci te vrste največ zaklani, in odjemalci bodo povedali v kakem stanu naj se pošiljajo. Kmetje, ki so blizu večjih mest, ali zvezani z mesti z ugodnimi prevoznimi sredstvi, napravili bi mnogo denarja s prodajo piščancev za pečenje; zato ne morem našim farmerjem, posebno ženstvu, dovolj priporočati, da se opirajo te panoge kmetij-

stva, in skušajo s skupno, združeno močjo postaviti na trg čim prej mogoče, in čim več mogoče "roasterjev".

Kapuni, kot vsako ve, so rezani petelini. Rezani petelini ali kapun je mirna kuretnina, ergo ložja za mastiti. Kopun preneha peti, greben in uhani prenehajo rasti, in perje postane težje, gosteje in svetlejšje. Ostala kuretnina navadno črti kopune; nasprotno pa oni jako ljubijo mala piščeta. Cena kopunov je višja kot ostalih živali iz perutnine; da celo višja je navadno kot cena puranov. Kopuni prodajajo se lahko bogatejšim slojem po 25 do 40 centov funt, in zato naj bi se naše ženstvo po farmah oprijelo kopunoreje, posebno, ker manjka te vrste perutnine na ameriškem trgu, najbrže radi nevednosti farmerjev, vsaj množino njih, o kopunjenju ali rezanju petelinov sploh. Ko je cena piščancev spomladaj najvišja, tako so tudi spomladni kopuni do konca junija dražji kot poznejši. Cena je odvisna poleg njega debelosti in barve — rumena je najprijetnejša — še od velikosti kopuna, zato naj se kopunijo le petelini večjih kurjih pasmi, kot Brahma (Brejma), Cochinchin (Kočin), Langshan (Lengšen), Plymouth Rock (Plimaut Rak), Wyandotte (Uajendot), Orpington, Rhode Island Red (Rod Ajlend Reds) in druge take vrste. Za rezanje so najboljši petelini z navadnim grebenom, boljše pa oni z rožastim ali s krono. Leto stari kopun tehtal bo od 10 do 12 funtov, če je dobro krmljen in zdrav.

Zgodnji piščanci so pripravnejši za kopunjenje iz vzroka, ker ni vroče; vendar se pravila operacije tudi v vročih dneh hitro zadržavi. Petelin za rezanje biti mora lepo razviti in zraščeni; tehta naj okoli dva funta v 2 do 3 mesece starosti, v kojej starosti je najpripravnejši za operacijo. Ineti se mora dobro orodje, ki se za more kupiti za 2—3 dolarje, in z orodjem dobi se natančna navodila kako ga je rabiti in kako izvršiti uspešno operacijo. Vendar je priporočljivo, da operira začetnik parkrat na mrtvih petelinih, predno se loti živega.

Okopunjen petelin naj ima na razpolago mehke, mokre brane in vode v obilici. Prišel bo jesti takoj po operaciji, in sploh ni razpiti takoj na njem, da je bil ravno operiran in da so se mu odvzeli tako važni organi, kot so spolovila. Pustiti ga je najboljšje pri miru prve dni, da je sam svoj lenik. Tretji dan naj se pa pogleda, in če je operacija povoljna, naj se zopet pusti.

Včasih pride zrak pod kožo in operirani del bo zatekel. Če je to slučaj, predere naj se otekline z ostro iglo na enem mestu otekline, in zrak naj se lahko iztisne z rokama. Kopuni krmlijo naj se s tečno ne z redilno hrano, ker namen naj bo, da rastejo, ne da se redijo. Kopuni prodajajo naj se kadar so okoli leto dni stari, in predno se postavijo na trg, naj se zaprejo v majhna dvorišča za kake tri tedne, da se bodo kolikor mogoče manj pregibali, in krmlijo naj se s turščico in z žganci iz turščinega in ovsenega zdroba in krompirja, ki so bolj redilni, če se napravijo z mlekom. Za daljše podatke o mastenju kopunov velja splošna navodila o krmljenju kurjadi, ki so bila priobčena v N. V. v prejšnjih odlomkih tega spisa.

Če se postavijo na trg zaklani kopuni, pusti naj se perje na glavi in vratu, na perutih do drugega kolena, na nogah do polovice stegna, rep in nekoliko perja od repa naprej gori po hrbtu, da se po zena kopun od druge perutnine. Skubiti jih je v suhem stanu, in gledati je, da je perje kolikor mogoče snažno in neomadeževano.

Ved tisočimi bogatači so le redki, ki se v blagostanju spominjajo tudi svojih nekdanih prijateljev — revežev.

Za naše gospodinjje.

Šokoladno pecivo.

Šokoladna gibanica. — Napravi vlečeno testo iz moke, enega beljaka, mlačne vode in soli. Ko je počivalo vsaj dobre pol ure, ga razvleci, polij ga s surovim maslom, namaži ga z nadevom iz pol skodelice sladke smetane, treh rumenjakov in snegom treh beljakov. Končno potresi gibanico še z nastrgano šokolado (10—12 dek), kruhovimi drobtinami in sladkorjem. Ako hočeš, potresi testo gibanico tudi z zmelitimi mandlji. Gibanico zvij in jo speci na namazani ploči.

Šokoladni kipnik.

Umešaj za jajce surovega masla s štirimi rumenjaki in osmimi dekami sladkorja, temu prideni 2 pesti olupljenih, drobno seekljanih mandljev, 7 dek nastrgane šokolade, 4 polne žlice drobtin od kiflecev, vanilije in sneg treh beljakov. Kipnik speci v namazanem modlu, zvrni ga ter ga daj z vanilijevim kremom na mizo.

Šokoladna potica.

Zmešaj skodelico topljene smetane s štirimi rumenjaki in snegom enega beljaka ter namaži s tem nadevom shajano, srednjetenko izvaljano testo, kakoršno se sploh potrebuje za potice. Posipaj testo še s štirinajstimi dekami nastrgane šokolade, nastrganimi limonovimi olupki in s sladkorjem. Zvij ga v potico, ki jo pusti shajati, pomaži jo povrh z raztepenim jajcem in jo speci.

Šokoladna torta.

Umešaj dobro 10% deke surovega masla, prav toliko sladkorja in 14 dek šokolade, ki jo nastrgaj in v peči s kako žlico vode raztopi. Potem pridevaj rumenjake, tako dolgo, da jih bo šest, sneg šestih beljakov, 7 dek zemeljnih drobtin in malo dišave. Torto speci in jo prevleci s šokoladnim ledom, ki ga narediš takole: Deni v mešeno (mesingasto) ponev 3½ deke nastrgane šokolade, 5 žlice vode in malo limonovega soka; ko se to nekoliko pokuha, primešaj 3½ žlice presejanega sladkorja in mešaj led, da se segreje, a zavreti ne sme. Potem hitro pomaži z njim torto, ki jo osuši najprej v peči, potem na zraku.

Šokoladne prestice.

Zgneti v testo 17 dek sladkorja, 14 dek surovega masla, 14 dek neolupljenih, zmelitih mandljev, 14 dek moke, 14 dek nastrgane šokolade, 2 rumenjaka, cimeta in dišave. Iz tega testa naredi prestice, ki jih speci na namazani ploči.

Šokoladni piškoti.

Mešaj 14 dek vanilijevega sladkorja, 12 dek nastrgane šokolade in 4 rumenjake; ko se začne peniti, prideni sneg štirih beljakov in 7 dek moke. Speci testo v podolgastem modlu za piškote, namazanem s surovim maslom ter posipanim z moko. Ko se pecivo ohladi, ga zreži na piškote.

Fresoljeno jed

izboljša izdatno, če napneš čist prtič preko lonca in natreseš na ta prtič 2—3 žlice moke. Jed naj stoji tako približno četrt ure, da se moka napoji s slano paro.

Prižgano pečenko

lahko rešiš ter napraviš celo okusno na sledeči način: Zreži s pečenke ožgano skorjo in oblij potem pečenko z litrom vrele vode, v kateri naj pečenka par minut vre. To vodo odlij, oblij pečenko še enkrat s krompom; čez malo časa vzemi pečenko iz njega, obriši jo in namaži s surovim maslom. Peči potem v surovem maslu, da se zrumeni in polivaj pečenko z juho.

Mir po dnevu in pokojno spanje po noči je pridobitev teh, ki se bojujejo proti revmatizmu, trganju po udih, nevralgiji in lumbago z Dr. Richterjevimi "Pain Expeller". Čemu dalje trpeti, ko si lahko za 25 centov omislate v vsaki lekarni to blaženo olajšilo? Samo paziti je treba pri kupovanju na varstveno znamko s sidrom.

SLOVENSKA SIROTIŠNICA — ZAVOD STARIH IN BOLNIH.

Piše F. Gram.

Bil je vroč dan zadnjega tedna, ko sem sekal neko grmovje na kmetiji. Po obedu šel sem k mali reki, se vsedel pod kosat hrast, misleč pokaditi nekaj tobaka v miru in zadovoljnosti in premišljevaje dobrote in težave našega življenja. Nehote so mi začele lezti oči skupaj in predno sem vedel, nahajal sem se v naročju brezskrbnosti — v spanju. Prišel sem v sanjah po železnici v mal kraj, hribovate in visoke ravnine. Voznik me je že spoznal in mi pokazal ličen voz in me povabil, naj se vsedem. Šlo je kot ekspres po lepi cesti kake tri milje proč. Meneal sem si oči, da bolje vidim pokrajino, kajti še nikoli nisem videl tako lepih nasadov in polja v svojem življenju. Na eno stran poti je bila zlata rumena pšenica, na drugo koruza v cvetju; krasni travniki so se razprostirali zadaj; vrtno drevje se je šibilo najfinejšega sadja, trta v vrstah in veliko grozdje preobloženo na nji, je dokazovalo, da bode tudi to leto Bog dal obilo dobrega vina, med vinogradi je bil nasajen fízol, kar sem mogel videti iz ceste, daleč zadaj sem pa opazil veliko čredo goved, precej konj in mul. Prišla sva do več poslopij in voznik mi namigne; na mestu sva. Skočil sem iz voza, in predno sem odšel proti dvorišču, pogledal sem konje, kakove pasme so bili, voznik mi ponosno omenil: Percheron z angleško pasmo mešani, stari 5 let, vredni 1500 dolarjev in vzgajeni na tej kmetiji.

Obrnil sem se proti dvoru. Veliki laški domači kostanj za senco in naložen sadu, vse čisto in klopí okrog, čez dvor pa mali potok, poln postrvi. Na levo na tisoče perutnine z malimi hišami, za perutnino na drugi konec se je razprostiralo polje lucerne in čreda debelih prašičev v nji. Ozrl sem se okrog, nisem vedel, ali je sploh mogoče na svetu vrediti tako lepo posestvo in nehote sem vzklíknil: srečni ljudje, ki žive tukaj! Pogledal sem na glavno, lično poslopje, da vsaj malo presodim, kdo so ti srečni ljudje tukaj. Z velikimi črkami čitam napis in pri tem mi je padla moja misl: "Slovensko-ameriški zavod za stare in onemogle", spodaj pa: "Slovenic-American Institute for Old and Feeble". Pri tem sem vzklíknil rekoč: Ponosen sem na naš narod, ponosen na ljudi, kateri tako skrbijo za svojece.

Oskrbnik zavetišča, zagorelega obraza in na prvi pogled za videti delavce prve vrste, me prijazno povabi naj ostanem ondi na kosilu in pripomi, da ga bode veselilo razkazati mi kmetijo in po kosilu povedati stanje zavoda, kedaj je bil ustanovljen itd.

Ker je bilo precej gorko, me vpraša, ako jezdim na moje pritrldilo da,zasedla sva konje in šla čez kmetijo. Kamor se je človek ozrl, bilo je uzor kmetijstva; pridelki vseh vrst, najrazličnejše sadje, krasni vinogradi, nasadi različnih robidnic, malin, jagod, sploh vse, karkoli rabi človek in žival za življenje. Na velikem travniku paslo se je 80 krav, nekaj telet, vse najznamenitejših vrst za mleko; na drugem kraju bilo je okrog 40 konj in mul, po zatrdilu oskrbnika, vse doma vzrejeno. Videl sem več delavcev na polju, videl sem več starih ljudi sedeti v sencah, posebno ob potoku, opešani v močeh in ne več zmogni za težko delo. Po dveurnem opazovanju obrnila sva konja in zapodila proti domu, kjer je bilo ravno znamenje po glasnem zvoneu za kosilo.

(Konec prihodnjic.)

Največja križarka na svetu.

Po naročilu japonskega mornaričnega oddelka gradi se v Vickersjevih ladjedelnici na Angleškem največja križarka "Kongo". Ta moderni pomorski orjak bo preplul 28 vozlov na uro, ožorožen pa bo z osmimi 14-palčnimi topovi. Križarka "Kongo" je dolga 704 čevljev, globoka pa 92 čev-

ljev, in zavzema 27.500 ton displacementa. Za strojno kurjavo imela bo na razpolago 4000 ton premoga in 1000 ton kurilnega olja. Poleg že označenih velikih topov bode tudi opremljena z 16. strelnimi puškami kalibra 50, in 16 šestpalčnicami.

ČE SI ŽALOSTEN ALI OTOŽEN

poseti naš

Ely Opera House

kjer bodeš videl krasne, naj-novejše premikajoče slike, obsegajoče črtice iz celega sveta. Slike so jako poučljive in tudi zabavne. — Menjavamo jih vsak dan. — Za običen poset se priporoča

VODSTVO.

Naznanilo "Homesteadtarjem".

Nova "Homestead" postava je stopila nedavno v eljavo, zato je jako važno za vse one, ki bivajo sedaj na državnih zemljiščih, da se seznanijo s to postavbo. Nižje podpisani in dobro izurjeni odvjetnik vam drage volje da vsa tozadevna navodila in pojasnila, če mu pošljete znamko za dva centa za odgovor.

LI H. SHEPARD, Land Attorney
112 Manhattan Bldg., Duluth, Minn.

SLOVENSKA GOSTILNA

Frank Medved

CHISHOLM, MINN.

Phone 101.

PRIPOROČA SE CENJENIM

ROJAKOM V OBILEN

POSET.

NAJBOJŠA POSTREŽBA Z

VSAKOVSTNIMI

PIJAČAMI.

Frank Gouže

javni notar

CHISHOLM - MINN.

Opravlja vsa notarska dela. Do-

bite me pri Miners State

banki.

John Bartol

CHISHOLM, MINN.

Grocerijska prodajalna

NAJSTAREJŠI SLOVENSKI

TRGOVEC V MINNESOTI.

PRIHRANIM VAM DENAR

NA VSEH POTREBŠČINAH.

PREPRIČAJTE SE!

Priporočilo.

Cenjenim rojakom v Eveleth in okolici se priporoča za razna stavbena dela bodisi pri novih gradbah ali popravah. Dela izvršujem solidno ter po nizkih cenah.

JOSIP INTIHAR

slovenski zidar

206 Monroe St.

Eveleth, Minn.

Kadar se mudite v Du-

luthu

in iščete morda zdravniške pomoči zglasite se pri znanem ter izkušenem zdravniku

Dr. C. J. Wallace

14 W. Superior St. v posloplju Fidelity Bldg. soba 401.

Zdravniške ure vsak dan od 11 dop. do 4 ure pop. izvzemši nedelj. Zdravi raznovrstne bolezni na krvi, dalje vse notranje in zunanje bolezni. Posebno pozornost daje pri lečenju ran in izdiranj zob.

John Povsha

javni notar

HIBBING — MINN.

IZDELUJE VSA NOTARSKA

DELA. POIŠČITE ME NA

311—3rd Ave.

Arnold & Pickering

ODVETNIKI

VIRGINIA — MINN.

Phone 322.

Se priporočajo Slovincem za vsa advokatska in zagovorniška dela.

Slovenska vinska trgovina

Slovincem in Hrvatom priporočam svojo zalogo domačega naravnega vina.

Rudeče Concord vino po 55c galona, Belo Delaware vino po 90c galona.

Pri naročilih več kot 30 galon dam psoodo brezplačno.

ALOIS VIRANT

1700 E. 28th St.
LORAIN, OHIO.

First National Bank, EVELETH, MINN.

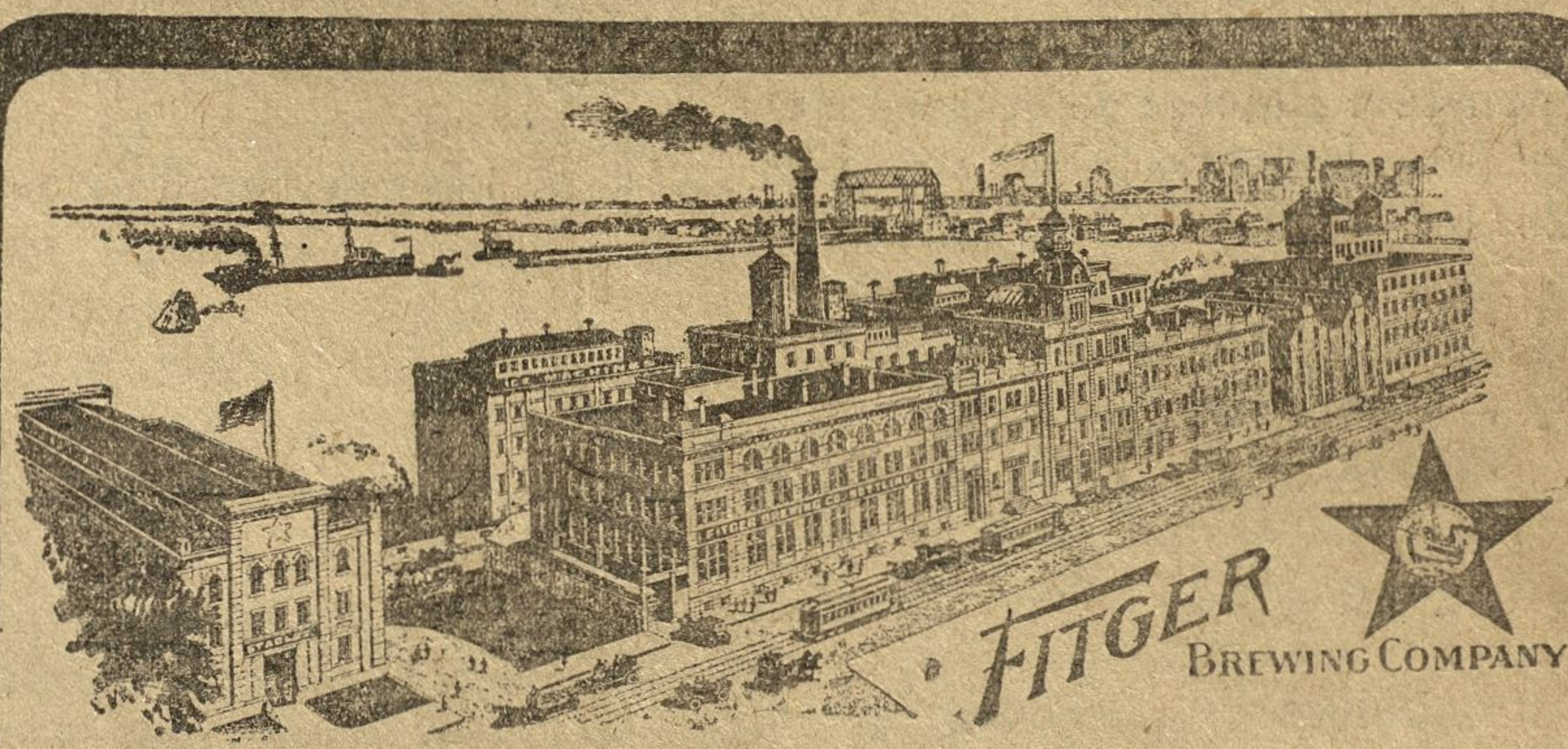
Najstarejša narodna banka na Mesaba Range.

KAPITAL IN PREOSTANEK
\$122.000.00

Pošiljamo denar v Avstrijo po najnižjih cenah.

Parobrodni listi za vse crte.

Placamo obresti po 3 od sto.

Fitger Brewing Co.

Duluth - Minn.

Večina slovenskih gostilničarjev toči Fitger pivo, v sodčkih in steklenicah varjeno iz pristnih snovi.

Josip Gerzin

zastopnik za ELY,

Minnesota.

Svoji k svojim!

Podpisana priporočata cenjenim rojakom in slovenskim gospodinjam iz mesta Biwabik in okolice svojo lepo urejeno in bogato založeno

grocerijsko trgovino.

V zalogi imata občeznano "Cremo" moko; dalje prodajeta krmo za živino, kakor: oves, koruzo, mrvo in slamo. Cene zmerne, postrežba solidna. Naročila se dostavljajo tudi na dom. ROJAKI PODPIRAJTE ROJAKA!

Za mnogobrojen poset in naklonjenost se uljudno priporočata:

Vidas & Zakrajšek,

slovenska trgovina

BIWABIK, MINN.

Telefon 63.

Make our bank your bank. When you need advice Consult us

NAŠA BANKA NAJ BO VAŠA BANKA.

Z veseljem in brezplačno dajemo mi potrebne nasvete in pojasnila v raznih kupčijskih zadevah vsem onim, ki se obrnejo na nas v takih zadevah.

Posebno pozornost dajemo pri trgovskem čekovnem prometu posameznih oseb, tvrdk ali družb.

PRI HRANILNIH VLOGAH PLAČUJEMO PO 3 ODSOTOTKE.

Miners State Bank

Chisholm, Minn.

Dopisi

Little Falls, N. Y.

Oprostite, ker vam nisem takoj po mojem drugem dopisu v cenji mi listu "Narodnem Vestniku", ustregel vaši prošnji. Absolutno res nisem imel nikakega prostega časa. Od sedaj naprej bom pa že vsak mesec priobčil kak kratek dopis.

Torej takoj k stvari. Kar se tiče delavskih razmer, gre tukaj z delom še precej dobro naprej, bodisi že po tovarnah ali zunaj, ali pa na farmah, nikjer mislim, da le ne primanjkuje. Tu nas je veliko naseljenecv, skoraj preveč; zato tudi nimamo velikih plač, največ od \$8 do \$12 na teden. Dela so različna, in kljub temu se tudi vsakdo dela drži, zavedajoč se starega gesla: "Brez dela ni jela!" Delati moramo, če hočemo živeti, najsibode že na ta ali na oni način. Zato ne svetujem rojakom, iz drugih krajev hoditi sem za kruhom, kajti malo je onih ki bi tukaj ostali. Torej o tem naj za danes zadostuje.

Minula sta skoro že dva tedna, odkar smo spremili k zadnjemu počitku rojaka Ignacija Susmana. Rajnik je bil doma iz Vrhnike ter je bil član dveh podpornih društev. Bolehal je dolgo časa za jetiko, akoravno je bil star šele 26 let. Tu zapuša žalujočo ženo in enega otroka. Za njim žalujejo tudi oče, sestra in štirje bratje, kateri vsi prebivajo tukaj. Rajnik je bil vsem priljubljen ter eden izmed najstarejših članov podpornega društva sv. Barbare.

Se nekoliko o njegovem pogrebu. Krasen sprevod, katerega so se udeležila vsa društva je bil dokaz, da delujemo skupno, za kar izrekam srčno hvalo. Tudi pevskega društva pod vodstvom M. Klopčiča ne smem pozabiti, ker je zapelo svojem prijatelju v zadnji pozdrav tri žalne nagrobnice. S solzami v očeh smo se ko nečno poslovili ter tako odšli vsak na svoj dom. Jaz ostal sem še nekaj časa pri njegovi gomili, odmolil par očenašev ter slednjic vzdihnil takole:

Spavaj mirno, Ignac dragi, Blag si bil prijatelj vsem; Vživaj pokoj v zemlji tuji, In počivaj v grobu tem.

Ti že rešen si trpljenja zemeljskega in skrbí; Združen z materjo si skupaj, Večna luč naj sveti ti!

Iskreno sožalje rodbini. Končno pozdravljam vse rojake in rojakinje, tebi vrli list pa želim še mnogo naročnikov.

F. Malavašič.

Yale, Kans.

Cenjeno uredništvo!

Ze dolgo časa se nisem oglašil v našem cenjenem listu "N. V."; pa tudi danes nimam poročati nič veselega iz naše naselbine.

Nesreča res nikdar ne počiva. Dne 16. t. m. je šel naš rojak Fran Špec zdrav in vesel na delo, kjer je ostal do 3. ure popoldne. Zapustivši svoje delo, vstopil je zano z nekimi črnecem v vspenjačo, ki naj bi ju potegnila na površje. Ko je bila vspenjača kakih 15 čevljev visoko, se ista utrga in pade na tla z obema delavcema. Usnjenje vredni rojak Špec si je pri tem zlomil tilnik in hrbet, da je v grozljivih bolečinah v par trenutkih za vedno izdihnil.

Pokojujnik je bil 42 let star in doma iz sevniškega okraja na Spodnjem Stajerskem, kjer zapuša dva žalujoča brata in sestro. Rajni Fran Špec je bil zelo priljubljen v naši naselbini; pripadal je k trem društvam, namreč k društvu spadajočim k S. N. P. J., S. S. P. Z. in A. S. P. D., slednje spadajoče v Frontenac, Kans.

Omenjena društva so priredila svojemu členu 18. t. m. lep pogreb po katoliških obredih. Istega se je udeležilo par sto članov z dvema zastavama, katere so pokojniku žalostno vihrale v zadnji pozdrav. Nepozabnega sobrata izročili smo materi zemlji, kjer naj počiva v miru. Blag mu spomin! Cenjeni čitatelj, to je bila zopet žrtev nenasnitnega kapitalista, ki

se celo za svojo živino bolj briga, kakor pa za delavce. Vzrok nesreče je lahko najti v slabi vpenjači, ki bi se za opice ne bila pripravna, ne pa za človeška bitja. Oj ti blažena svobodna dežela polna krivice. Dasiravno nas je na milijone delavcev, kapitalist v pa samo nekaj tisoč, vendar nas tla čijo ti neprestano k tlom.

Končno se vam zahvaljujem za prisojeno mi triletno naročnino lista "N. V." kot nagrado. Pozdravljam vse cenj. čitatelje in čitateljice. Želim vam, g. urednik, kar največ uspeha.

Murray, Utah.

Splošno uredništvo!

Strasno, kaj ne? Taka vročina. (Mi je nič ne čutimo tukaj! Op. uredn.) in pa tako raztegnjen dopis! Resnično, pasji dnevi se do pike izpolnjujejo, bodisi pratke ali koledarjeve vede in tako se človeško gornje nadstropje poti, dočim rezidenca srca paravost gori — gori kot slavošpev velikega idealista trideset let po njegovi smrti.

Pomen tega dopisa je namenjen ožjim krogom — vnetim dušicam in deloma v zabavo čitateljem, ako si ga tako predstavljajo; pod nikakim pogojem pa za vaš kos, kar bi mi nakopalo jezo in sovražnost do njega ali še celo nas — ševanje! Govoril sem, hough!

Kozmopologija je uf, ker mi je nemogoče odgovarjati na razna pisma, v katerih se preliva vsa moderna logika ženskega spola, oziroma mogoče in nemogoče pomudbe slovenskih deklet. Na zadnji moj "veto" v "N. V.", sem sklenil — javno in bolj natančno odgovoriti in sicer tistim, ki me gospicam, ki so blagovolile pozabiti podpisati svoje ime in priimek na svoja dražestna pisma. Da sem se odločil do tega koraka, naj mi blagovolijo dekleta oprostiti, in sicer že vsled tega, ker namreč v sebi čutim neke vrste fosfor idealista, in drugič zopet, ker ste bile — moje krasne Evice, — same želele nekak javen odgovor. In ker sem jaz slučajno in takrekot še fant od fare, bom upošteval pri tem parolo, da ostanemo države in vaša mesta, ozi. kraji, kjer uživajte sveži zrak, strogo pod mojim telovnikom, s čimur upam doseči vašo tiho pohvalo!

Torej naj začnem! Pisma sem do sedaj prejel 17, vsa, še precej si sorodne vsebine. Nekrolog šestero pismen je spoznal, da jih je pisala moška roka. Ti nekateriki so pač hoteli nekoliko starogrških bogov obriti in prejeti zaljubljene odgovorke. Tudi, ker sem pa vaju pismo obče vati z obojimi spolom, mi je bilo v tem upogledu lahko ločiti hlače od "kilejce" — čeravno sem ostal kje ogoljufan v ostalih pisemcih.

Vsa pisma sem prejel na naslov: "Mr. Rešetar", in eno celo: "Ribniški Rešetar". Sedva je bilo pošteno in pravilno naslovljeno, čeravno ni videla fletna poštarica pri meni lesene suhe robe, z raznim rešeti in rejtami, ki sem jo slučajno pozabil seboj vzeti pred 15 leti, ko sem zapustil Ribnico.

Brez greha povedano, pravilno je pač, da se slovenska dekleta zanimajo za uboge, a na srečo bogate pečlarje, ki jih je v mestu Murray baje več, kakor pa kje drugje v Zedinjenih državah. Neke gotovo število teh pečlarjev sodim, da so primorani biti smeni, in sicer za to, ker v Murray slovenskih deklet ni, — stari kraj je pa baje v toliko oddaljen, da bi se po mnenju nekaterih izvedencev dekle prekmalu skesala, posebno v teh časih, ko se cena mesa dnevno dviguje. V slučaju pa, da si naš pečlar importira dekle iz bogatega izтока na svoje stroške, je zopet gotova nevarnost, da ista krene kam drugam svojo pot — morda za svojim prvim ljubčekom v prostrane planjave zapada, vsled česar bi se našemu pečlarju resnično podaljšal nos za gotovih par inčev in tak človek bi potem okrog svojih loncev le robantil in klel, ne pa življal in pel.

Neka gospica me v cenjenem pismu vprašuje sledeče: "Ali ste v resnici mišljenja, ko bi zbirali med dekleti, da bi dali prednost onim, ki je že ljubila, ali celo taki s strto dušo?" Evo vam odgovor: Za vražje kremplje, gospica, kako pridete na to, o misel in sploh na tako vprašanje!! Smo pač pečlarji, ali

pod nobenimi pogoji kratkovidni; sicer pa v sree dekleta ne moremo zjati in v slučaju zopet, da se taka dekle novemu ljubljencu do pike izpove, — sodim iz nekaterih razlogov, da bi našla blagohoten odmev v moškem sestradanem srcu, kajti v njem ne nosimo samo egiptovskih piramidnih skal pač pa tudi nekaj sladkih čvstev.

Le brez skrbi, blaga gospica, potem naj bode vaše sree že deloma polno moških sladkosti, ali že deloma prazno južnih viharjev, sicer bi pa jaz v tem pogledu svetoval obojestransko sledeče:

Kdor ima kakke prednosti, naj o tem molči, kot tat proti svojemu idealu, kajti s tem se prihrani ogromna večina laži; z lažjo pa greha, dočim se poleg tega tudi rezidenco hudicev oškoduje za eno poleno goriva.

Dalje, na koncu pisma me ta gospica obsaja, da sem menda izvršten tip severnega medveda, prvič, ker se čez gotove meje izražam, in drugič, da imam baje vsled tega kosmato sree. — Ha, ha, interesantno! Zelo mi ugaja, da se toliko zanimata za moje duševnosti, dražestna gospica! V ostalem vam pa na vašo željo odgovarjam, da jaz nisem in nečem biti nikak posredovalec tega športa; kar se tiče moje osebe pa pridržim še "federpus" do doglednega časa, in sicer iz razloga — na dobo sedanjih kislih kumar, ki jih ravno sedaj z vsem tekum uživamo, in drugič zopet, ker bodem preje poljubil to, kar bodem pozneje primoran ljubiti. In čeravno bi mi ne bili všeč z vašimi nazori, vendar bi vsekar želel, kakor tudi ostalim Evinim hčerkam: Ako vam dopuščajo finance da si čim preje ogledate našo državo, krasna mormonska mesta, posebno pa našo naselbino in nje prebivalce, — slovenske pečlarje — in tako se vam iskrena želja vresniči brez posredovalec, da tem potom lahko izbirate, odklanjate, ljubite, ali sovražite. V izvanrednem slučaju, da pa vsega tega ne dosežete, se pa povrnite zopet nazaj v svoje stare wigwame s zavestjo, da ste videli in prepotovali veliko in to, za veliki — groš, ki ga tak šport zahteva.

Končno v imenu sebe in mojih kolegov, pristnih pečlarjev — iskrene pozdravke v nadi, da se zopet prihično oglašim, vdani Rešetar.

S pota.

Ko se voziva z mojim prijateljem Jos. Stonichem iz Dulutha proti Chicagu na Northwesten železnici čez državo Wisconsin, se spominjam nazaj na dragoljubljeni kraj Vermillion Range, oziroma na mestu Ely, kojega sem težko zapustil, čeravno tudi samo za par mesecev.

Jako težko sem se ločil od mojih prijateljev, in še težje pa od mojega že petnajstletnega doma na Ely. Pred štirimi leti sem potoval tudi v staro domovino v družbi moje, sedaj pokojne žene. Koliko veselja je bilo na tedanjem potovanju v staro domovino, katere že nisva videla celih 22 let. Namen tedanjega obiska v stari domovini so bile zdravstvene razmere, ker sem mislil, da se bode moji soprog stanje kaj izboljšalo, česar nama pa žal usoda ni naklonila. Sedaj se pa zopet neizmerno veselim zopetnega svidenja z mojo že postarno materjo, ki me že težko pričakuje.

Marsikoga bi rad s temi vrsticami napotil, da naj nikdar ne zali svoje pridne, delavne in morda celo bohehne žene; kajti kratka je doba našega življenja oziroma potovanja po tej solzni dolini. Gotovo si nihče ne predstavlja tega, ko je še vse zdravo in srečno; ko pa pride slučaj bolezni ali smrti, žal pa marsikomu hudo za vsako žal besedo ali krivico.

Nekateri trdijo: takemu je lahko, ker nima družine ali otrok; jaz pa mislim, da je to ravno nasprotno. Kdor ima družinico, ljubim svoj dom in ga vedno vleče k svojem; ta lahko reče, da gre k svojim domov. Kaj pomaga človeku vse na svetu, če ni pravega zdravja, ali če mu ugrabi smrt najljubše, Dekleta in žene, svetujem vam, da vedno pazite na svoje zdravje, dokler ste še mlade, kajti v tej dobi si človek najpreje nakopile lahko bolezni pri delu, vsled prehlajenja ali na plesu itd. Marsikaka dekle ali žena ne mara

dosti za neznačilno bolezen iz katere nastane lahko usodopolna katastrofa.

Dolžnost staršev je tudi, da pazijo na svoje otroke, ter jih v tem podučijo, kako se izogibati slinihi slučajev. Temu ali onemu očetu morda po malem boleha hči ali sin, a se starši ne brigajo dosti zanje, češ, bo že bolje.

To sem omenil z željo, naj bi se naše rojakinje zelo pazile, da jih ne pokliče bela smrt v prezgodnji grob.

O priliki poročam morda zopet kaj bolj zanimivega in znamenitega z mojega potovanja. H koncu pozdravljam še enkrat vse cenjene prijatelje na Rangu ter jim kljčim: Na veselo svidenje!

Jos. Mantel.

ISKRICE.

Vobče vidimo lahko naše napačne v temi ali s zaprtimi očmi.

Ako želiš postati znan v javnosti, moraš biti prijatelj pozabljivosti.

Optimistu je življenje komedija, pesimistu pa tragedija.

V ženskih očeh ni človek za polovico toliko priden kakor si domišlja.

Ako živi mož samo po občutkih svojega srea, zabrede kmalu na križpotje.

Dosti je mož, ki sovražijo ženske, dasiravno niso bili nikoli oženjeni.

Praktičen zdravnik.

Okrajni zdravnik Žavba dobil je po pošti od nekega trgovca zabojček finih smodk, katerih sploh ni naročil. V zabojčku je bil račun za K 15 s pripombo, da so privojne smodke dobre, ter da ga bo že en sam poizkus o tem prepričal.

Dr. Žavba odpošlje nato trgovcu sledeče pismo: Prejel 150 smodk po 10 vinarjev, v protiračun pošiljam Vam tukaj pet zdravniških receptov po K 3, kar znaša tudi K 15. — Niste jih sicer naročili, so pa vobče izborni, en sam poizkus Vas bo že o tem prepričal. Z veselošpotovanjem Dr. Žavba.

KJE JE

JOHN GREGOR, pred letom dni je bival pri meni, sedanjega naslova pa nihče ne ve. Spodaj podpisani bi rad zvedel za njega, ker mu ima nekaj važnega sporočiti iz starega kraja. Ako kdo rojakov ve za njegov naslov, naj ga naznani: John Kotnik, 619 Adams Ave., Eveleth, Minn.

NAGROBNE KRIŽE IN SPOMENIKE

izklesane iz raznovrstnega kamena ima v zalogi po nizkih cenah

P. N. Peterson Granite Co., 230 EAST SUPERIOR ST., DULUTH, MINN.

Križe in spominke postavljamo brezplačno na grobove. — Na razpolago več pohval od Slovencev.

Village Livery konjušnica CHISHOLM, MINN. Phone 60.

Math. Boriin, lastnik

VOZOV IN KOČIJE ZA VSE SLUČAJE. PRIPOROČAMO SE ZA POGREBE!

Helo prijatelj! Kadar si žejen, ali če te tare maček, oglasi se v gostilni "Pri mačku" (Anchor Bar) na 311—3 Ave. HIBBING, MINN. John Povsha, lastnik.

NAŠI ZASTOPNIKI.

Za Oregon City, Oreg.: Josip Kestnar.

Za Mohawk, Mich. in okolico: Anton Schweiger.

Za East Helena, Mont.: Frank Suhadolnik.

Za Biwabik, Minn.: Jakob Delak.

Za Ely, Minn.: Math. L. Kapsh.

Za Eveleth, Minn.: John B. Smrekar.

Za Chisholm, Minn.: Ant. Mahne.

Za Tower in Soudan, Minn.: John Dragovan.

Za Gilbert in okolico: Louis Vessel.

Za Greaney, Minn.: Josef Smuk.

Za Virginijo in okolico: Frank Hrvatič.

Za Hibbing, Kitzville in okolico: Martin Černugel.

Za Aurora, Minn.: Louis Petelin.

Za Rauch, Minn.: George Brozich.

Za Dollar Bay in okolico: John Gestel.

Za Calumet in Laurium, Mich.: Frank Plautz.

Za Chisholm, Minn., in okolico: Martin Pešel.

Za Yale, Kans., John Homec.

Za So. Chicago, Ill.: Anthony Motz.

Za Waukegan in North Chicago, Ill.: Paul Bartel.

Za Conemaugh, Pa. in okolico: John Brezovic.

Za Claridge, Pa.: John Mlakar.

Za Primero, Colo.: Michael Krivec.

Za Somerset, Colo.: Kajet Erznovnik.

Za Due Pue, Ill.: Jos. Omerza.

Za Fairchild in Willard, Wis.: Frank Klančar.

Za Chicago in Joliet: Joseph Blisch.

Za Thomas, W. va.: Frank Kocjan.

Za Indianapolis, Ind.; Mih. Pavell, ml.

Za Rock Springs, Wyo. F. S. Tauchar.

Za Leadville, Colo.: John Janezich.

Za South Range, Mich.: Mike Muhvich.

Za Bridgeport, Ohio: Frank Guna.

Za Arona, Pa.: Anton Klančar.

Za Cleveland, Ohio in državo Ohio: Karol Bauzon.

Za Johnstown, Pa.: Mike Strukelj.

Za Sheboygan, Wis.: Stef. Maretič.

Za Lorain, O.: Martin Kodelja.

Za La Salle, Ill.: Frank Krulc.

Upravištvo "N. V."

NAZNANILO IN PRIPOROČILO

Mi Vam zaupamo in radi tega, smo se odločili v skemnu postopenemu delavcu prodati na upanje to je na jako lahko plačevanje v mesečnih obrokih prekrasno 14 karat Gold filled uro-verižico in privesek. Pišite takoj danes in pošlite marko za lep ilustrovani katalog in popačila kar dobite zastoj MOROZOW & CO., 3210 3. AVE. NEW YORK, N. Y.

John B. Smrekar

Real Estate and Insurance Agency.

308 GRANT AVE., Telephone 232 L. 1. EVELETH, MINN.

Vam preskribi najbolj zanesljivo zavarovalnico proti ognju, ker zastopa najboljše družbe. Pošilja denar v staro domovino, opravlja vsa notarska dela za Ameriko in staro domovino. Rojaki, obrnite se na svojega rojaka kadar kaj rabite.

SVOJI K SVOJIM!

Kadar potrebujete fotografične slike, obrnite se na fotograf Carlsona, 417 Jones St., Eveleth, Minn., ki izdeluje krasne slike. Posebno se priporoča za slikanje o prilikah prvega obhajila in velikosti 16x20 palcev.

Za naročila se uljudno priporoča

A. Carlson, fotograf

417 JONES STREET, EVELETH, MINN. NASPROTI POSTNEGA POSLOPJA.

NE ZAMENJAJTE! NE POZABITE! DA JE Mestna hranilnica ljubljanska V LJUBLJANI, PREŠERNOVA ULICA 3 (Kranjsko) največja in najvarnejša slovenska hranilnica. Prometa koncem leta 1911 614,5 milijonov kron. Stanje hranilnih vlog 42 milijonov kron. Rezervni zaklad hranilnice 1.300.000 kron. obrestuje po 4 1/4 % brez odbitka. Za vloge jamči rezervni zaklad hranilnice in mestna občina ljubljanska z vsem svojim premoženjem in z vso davčno močjo v vrednosti 50 milijonov kron. Poslovanje nadzoruje c. kr. deželna vlada kranjska. Denar pošiljajte po pošti, ali kakim zanesljivim banki. Pri banki zahtevajte odločno, da se Vam pošlje denar le na "Mestno hranilnico ljubljansko" v Ljubljani in ne v kako drugo manjvarno "šparkaso". Nam pa takoj pišite, po kateri banki dobimo za Vas denar. Svoj naslov nam pišite različno in natančno. Izključena je vsaka špekulacija in izguba vložnega denarja.

"Look Out! You'd better take care of Yourself"

Glavobol, bolečine v grlu, v prsih in straneh, slabe žleza in drugi znaki mialgije ne bodo imeli nevarnih posledic, če bode te rabili

Dr. Richterjev Pain-Expeller

po predpisih, ki so natisnjeni na omotu. 25c. in 50c. steklenice. Čuvajte se ponaredb in pazite na sidro in naše ime.

F. AD. RICHTER & CO., 215 Pearl St., New York, N. Y. Dr. Richterjeva Congo Pilule olajšajo (25c. ali 50c.)

LAING HARDWARE CO.,

ELY - Minn. Železnina, Pohistvo in Pogrebniški Zavod. Skušajte naše barve. NAJBOLJŠE BLAGO IN NAJNIŽJE CENE. Vaš rojak Marko Bluth vam je vedno na razpolago.

Če se nahajate v Duluthu? obiščite Miller-jevo restavracijo in hotel. Če ste na Hibbingu stopite v Millerjevo restavracijo, se nahaja v Hibbing hotelu. Če ste na Virginiji pa ravno tako na Chestnut ulici.

Zaročne prstane

v tako veliki izberi in tako fine kaovosti iščete zaman po drugih prodajalnah. V zalogi imamo krasne naravne briljante ter diamante, lepe višnjeve safirje, čiste bisere in krasno bleščeče se druge kamene. Pridite in pogledajte naše blago in prepričali se boste o kakovosti in tudi o ceni. Dobro blago se samo hvali, tako se tudi naši prstani. — Naš namen je napredek pri podjetju; naloga pa postrežba v občo zadovoljnost.

P. SAVOLAINEN,

402 CHESTNUT STREET, VIRGINIA, MINNESOTA. Največja trgovina z zlatino na Rangu.

Dekle z biseri.

Angleško spisal H. R. Haggart. — Prevel J. M.

(Dalje.)

V svoji mladostni gorečnosti ga je Mirijam seznanjala z resničnostjo krščanske vere, vendar brez uspeha. Po krvi je bil Kaleb Jud in samo Jud, ter ni mogel razumeti, zakaj bi se bil Kristus sam vdal, da so ga križali. Mesija, kakor si ga je on predstavljal, bi moral biti slaven zmagovalce, ki bi pahnili samega cazarja s prestola in se sam vsedel nanj. Kaleb se je zanašal na meč, ki se je blesketal s prestolov, in ne na besede resnice, ki so prihajale iz ust ponižnega, ki ga prepusti božji previdnosti, da jih, kakor vetrovi drobno seme, raznese v sreča ljudi, in v njihimi prerodi njih duše.

Tak je bil Kaleb in take stvari so pripovedovali o njem. Hitro so tekla leta. Cezarji so vstajali in padali. Rimljani so kruto gospodarili, po Judovskem, vendar se je Judom posrečilo, da so tempelj dozidali.

V mali naselbini Esencev ob sivem obrežju Mrtvega morja pa je bilo vse po starem. Od časa do časa je umrl kak brat in na njegovo mesto vstopil kak nov brat. Vstajali so pred solničnim vzhodom in častili sonce; hodili so na polje, sejali in želi žito, in bili hvaležni, ako je bila žetev dobra, in ravno tako, ako je bila slaba. Umivali so se, molili, žalovali nad pokvarjenim svetom. Imeli so tudi bolj skrivnostna sveta opravila, o katerih Mirijam ničesar ni izvedela; klicali so svoje "angelle" na pomoč in so nekako zamaknjeni prerokovali prihodnost. Dasi so videli mnogo slabih znamenj v bodočnosti, vendar jih dotlej nikdo ni motil v njih mirnem življenju.

Včasih so veliki duhovni v Jeruzalemu, ki so črtili Esence kot krivoverce, zahtevali od njih, da naj plačajo desetino za vzdrževanje daritev v tempelju. Temu pa so se Esenci upirali, ker so bili zoper vsako daritev. Judje so zato poslali v naselbino Esencev četo obojnih mož, da sami poberejo desetino. Esenci so se branili, toda vojaki so vlomili v žitnice in si vzeli, kar je bilo določeno, mnogo več pa so jim pokončali. Isti dan je Mirijam slučajno odšla v Jericho. Bila je tedaj stara sedemnajst let. Ko sta se popoldne vračali domov, prišli sta od struge nekega hudournika, kjer je bilo mnogo skal. Tukaj sta našli Kaleba, ki je bil sedaj zal, črt in živahen mladenič; imel je v roki lok, na hrbtu pa tul s šestero puščicami.

"Gospica Mirijam," reče Kaleb, "ravno prav, da se dobimo. Prišel sem namreč vaju svariti, da se danes ne vračate po cesti domov, ker bi utegnili zadeti ob tatove, ki jih je poslal veliki duhoven iz Jeruzalema, da nam poberejo naše zaloge po žitnicah. Ti ljudje bi vama skoro gotovo kaj žalega storili, ker so pijani. Glej, eden izmed njih je tudi mene udaril," in pokazal je na majhno rano na rami in oči so se mu zaliskrile.

"Kam naj pa greva?" vpraša Mirijam.

"Pojdita ob tem hudourniku navzgor; dobro miljo odtod prideta do steze in po tej stezi pojdita varno domov."

"Kam pa ti, Kaleb?" vpraša Mirijam, in nekoliko postoj, ko opazi, da Kaleb njima namena iti z njima.

"Jaz? O, jaz se skrijem med skalnjem, morda zasledim hijeno, ki je kradla ovce. Našel sem že njeno sled in jo morda vlovim, ko pride ob solničnem zahodu iz svojega brloga. Zato sem vzel seboj svoj lok in puščice."

Zagorec.

Črtica iz kmetskega življenja.

Za Ivančico je zatonilo sonce, in z njim jasen poletni dan. Vrtni gora so se modrili, kakor odsev čistega neba, ki se boči nad njimi. Samo tupatam so se belili po holmih zvoniki cerkvice kakor ličje, skromni spomeniki pobožnih duš, ki so jih posule po tihih gorskih brdih. Dan je izdihnil s poslednjim svojim dihom in vse je molknulo. — V tem se je oglasila, kakor slavec iz loga, mila zagorska večerna pesem: V zvonikih gorskih cerkvice in doli v vasi so zadoneli zvonovi, nežno, pa zopet svečano in globoko. Sanjavo, kakor vzdih mladih prsi, se je razlegala ta pesmica po gori in dolini; zvok je spajal z zvokom in z dzeznimi poljubi, v sveto harmonijo.

Mrah se je spuščal polahko na zemljo. Prve sence so padle na rož in so zakrile kočico, ki je stala osamljena pred njim. Majhna, nepobeljena, ubožna kočica. Vse okrog nje je bilo prazno, samo na pragu je klečala kmetica, in se je odzivala večernemu klicu zvona. Njeni mladosti je že zamrl dan. Rumenkasta in uvela je bila polt njenega obraza, iz oči je izginil mladostni sijaj, lasje so se pobelili.

Tiho, blago je pozivljajal zvon, in kmetica je molila toda — obupno. Glas jej je drhtel in roke so se krčevito sklepale. Ko je utihnil zadnji zvok, je stopila na dvorišče, pohlata naprej, obstala ob ograji ter zabodla svoj pogled v mrak. Nepremičen, oster, silen je bil ta pogled, kakor da hoče prodreti že gosto predvečerno temo. Potem je obrnila glavo ter napeto poslušala.

Od spodaj so se slišali koraki. Prihajal je mož. Slišati je bilo, kako težko sope in vzdihne. Zrak se je napolnil z vonjem slabega tobačaka in pred ograjo se je prikazal kmet visoke postave, ogorelega, zagubanega obraza in sivih brk. Kmetica ga je pogledala vsa razburjena in drhteča.

"Torej nisi nič opravil?"

"Nič!"

"Kaj nam prav nihče noče posoditi denarja?"

"Nihče!" — V nočnem mraku je odmevala ta beseda, in kakor da se je izpremenila v težak kamen, jo je pobila doli na plot, da je zastokala:

"Vsega je sedaj konec!"

Mož je sedel na prag in si zapalil pipo. Obema so zamrle besede na jeziku. Nekoliko nočnih ptic je zašumelo nad njima. parkrat je nekaj zacvrčalo v travi, a potem je bilo zopet vse tiho kakor v puščavi.

"Barica, kaj pa je to?" je vprašal končno mož, vstal ter se ozrl proti vrhuncu gore.

"Nekdo prihaja z gore, bržčas so grofovski lovci."

"Da, grofovski so."

"Ali bi jim rekel kako besedo?"

"Kaj — jaz? Dovolj sem govoril, sedaj je vseeno... Ha, smejejo se, veseli se, mi pa nimamo niti kruha in tudi jutri ne več strehe nad seboj."

"Molči, molči," ga je mirila žena.

Lovci so zavili na dvorišče ter so veselo kramljali med seboj. Govorili so nemški. Kmet je dvignil klobuk ter pozdravil mračno. Odzdravil je samo zadnji.

"Pojdi," reče Nehušta nepotrpeljivo. "Pojdi, Kaleb že ve, kako se mu je čuvati."

"Bodi oprezen, Kaleb, in pazi, da te hijena ne rani," reče Mirijam dvomno in se poslovi.

"Čudno je," pristavi med potom, "da si je Kaleb izvolil ravno ta večer, da gre lovit hijeno."

"Najbrže bo ta hijena kak človek, ki ga zasleduje," odgovori Nehušta. "Eden izmed onih mož, ki ga je udaril in on hoče z njegovo krvjo oprati svojo rano."

"Tega pa vendar ne bo storil, Nu! To bi bilo maščevanje, in maščevanje ni dovoljeno."

"Kaleb morda drugače misli. Počakaj, morebiti kaj vidi,"

Steza, po kateri sta se vračali domov, ju je vodila čez grič in z vrha sta videli v daljavi četo vojakov velikega duhovna, ki se je počasi pomikala in gonila pred seboj kakih dvajset mul, obloženih s tovari žita in vina, ki so jih zaplenili v zalogah Esencev. Kmalu nato je četa zavila v oni jarek, da je nista več videli, pač pa sta malo kasneje čuli grozno vpitje. Ko se četa zopet iz jarka prikaže na drugi strani ceste, videli sta, kako posamezni begajo semintja, kakor bi nekoga iskali, štirje pa so nesli nekega moža, ki je bil najbrže ranjen ali pa mrtve.

"Mislim, da je Kaleb že ustrelil svojo hijeno," reče Nehušta pomenljivo, "vendar jaz nisem videla ničesar in tudi ti ne boš zinila ničesar o tem, ako imaš kaj pameti. Nimam rada Kaleba, vendar so vražim te judovske tatove in ti ne smeš pripraviti svojega prijatelja v kako zadrage."

Mirijam je bila vsa prestrašena in molče sta prišli domov.

Oni večer sta Mirijam in Nehušta stali pred vrati domače hiše in Mirijam je v precejšnji daljavi v mesečini opazila, da prihaja Kaleb po cesti; bila je vesela, ker se je bala, da se mu ni kaj hudega pripetilo. Ko se Kaleb približa, ju prosi dovoljenja, da sme vstopiti na vrt.

"No," je rekla Nehušta, "kakor vidim, si streljal na hijeno. Ali si jo usmrtil?"

"Kako več to?" vpraša Kaleb in jo sumljivo pogleda.

"Čudno, da kaj takega vprašaš Libijanko, ki je zrasla med lokostrelci," ga Nehušta zavrne, "preštej koliko imaš še pušic v svojem roku in poglej, kako je odrgnjen vosek na loku."

"Streljal sem na žival, in mislim, da sem jo zadel. Jaz vsaj nisem več mogel najti puščice, akoravno sem jo dolgo iskal."

"Gotovo. Ti ne zgrešiš nobenkrat. Dobro oko imaš in mirno roko. No, če si izgubil puščico, to ni nič hudega, posebno še, ker je bila drugačna od ostalih, kakor sem videla; imela je dvojno vrsto peres, ravno tako kakor rimske bojne puščice, kakršnih ne izdelujejo v naših krajih. Ako kdo najde ranjeno žival, ti ne dobiš njene kože, ker je splošno znano da ti nimaš takih puščic." Nato se je Nehušta s pomenljivim nasmehom vrnila v hišo.

"Kaj hoče s tem reči?" vpraša Kaleb dekle, to pa tako, kakor da bi sam s seboj govoril.

"Ona misli, da si streljal na človeka, in ne na žival," odvrne Mirijam, "jaz pa dobro vem, da ti nisi tega storil, ker bi bilo proti postavam Esencev."

Tudi Esenske postavbe dovoljujejo človeku, da brani sebe in svojo lastnino pred tatovi," odgovori nejevoljno.

"Da, da brani sebe, ako je napaden in svojo lastnino — ako jo ima. Toda maščevati se, to ni dovoljeno."

"Bil sem sam proti mnogim," odgovori drzno Kaleb. "Oni tat me je udaril s palico, in mi rekel, da sem pasji sin, in jaz sem prisegel, da mu vse povrnem. In povrnil sem mu, kajti ost one puščice, ki jo je Nehušta omenila, mu gleda za ped daleč iz njegovega vratu."

(Dalje prihodnjič.)

"Bog daj dober večer, Imbro! No, kaj je z vami? Jutri bode dražba?"

"Da, jutri," je zamrmral kmet in potisnil klobuk na oči.

"Ali ubogi človek, kako da niste mogli preprečiti tega?"

"Enostavno, ker jaz nimam denarja, a gospod baron ne srca."

"Ah, ne govorite tako. Gospod baron ni mogel drugače, ker niste že stiri leta plačali nikakega vinarja, in ga ne plačate nikdar."

"Kdo pravi to? Prevezl sem od očeta posestvo že zadolženo, plačal sem, vi sami veste, gospod blagajnik, da sem plačeval. Toda kje naj dobim denar, če mi Bog vzame vso letino? Pobila je toča, potem mi je vse umoril mraz, prišla je trtna uš, utrgal se je oblak..."

"Tudi barona je zadelo vse to."

"Njemu je lahko. Na vse strani ima dovolj zemlje. Če mu nesreča uniči eno, mu ostane še drugo. Jaz pa imam teh par oraloval zemljice v najemu, in ako pride enkrat slaba letina, pa nimam niti kruha. Gospod baron ima denar in si sadi novo trto, a jaz ne vem, s čim bi plačal lanski davek. Prodal sem vse, kar sem imel, kravico..."

"Nikar tako, dragi Imbro, tudi baron je dosti štedil od zadnjih vremenskih nesreč sem."

"A vendar more že zmeraj streljati nedolžne ptice po gorah in hraniti celo število lovskih psov. Zahvali bi se mu, če bi mi poslal večerjo, ki jo dobe nočjo njegovi psi..."

"Gospod, pomagajte, če verujete v Boga..." je zaprosila sedaj žena in pristopila bližje.

"Dragi moji, jaz sam ne morem pomagati nič. Saj sem sam sluga baronov, kar mi naroči, to moram izvršiti. Ničesar ne morem storiti za vas, kakor da ga zopet prosim, da naj počaka. Toda če se razjezi, zapodi tudi mene, potem ostanem še jaz s svojimi otroci brez kruha. Dober svet, to je vse, kar vam morem dati. Pošljite svojega sina v svet, recimo v Ameriko."

"Kaj — v Ameriko? Nikdar, gospod! Pred kom pa naj bi bežali iz rojstnega kraja, gospod? Ali smo koga ubili ali okrali? Pošten ljudje smo; tukaj smo se rodili in živeli; kaj mislite, da nas nesreča ne doseže tamkaj preko morja? — Na cesto me hočejo vreči, in zeno mojo, otroke in sinah. Bodi jim! Morda mi vzamejo tudi palico in jo prodajo, da se ne bom imel na kaj opirati."

"Smilite se mi, resnično, toda kaj morem jaz. Prosili ste barona..."

"Pa me je zmerjal s psom in je ukazal slugi, naj me vrže ven. Prosil sem ga, klečal pred njim, pa vse zaman. Gotovo bode on kupil hišico. Poprosim ga vseeno še enkrat..."

"Ne, nakup vaše kočice prepusti svojemu logarju."

"Onemu tujcu, ki je izpodrinil mojega sina, dasi niti ne razloži buke od hrasta?"

"Da, oženi se z ono lepo Nemko Mimi z dvora, pa se nastani tukaj..."

"Kmet je umolknil."

"Pa z Bogom, dragi Imbro. Pomirite se, tudi za vas se najde na svetu košček mesta. Žal mi je. Da sem jaz baron, pomagal bi vam. Ali tako... lahko no!"

In gospod "blagajnik" je stopil za ostalo družbo. Imbro je gledal mrko za njim. Žena Barica pa si je skrivaj brisala solze.

"Ali imaš še kako kokoš?" — No, Barica, ali slišiš?"

"Dve."

"Zakolji ju in jih speci ali kuhaj. Pojdi vendar že!"

"Ali hranila sem ju za malega Ivančica..."

"Da, da, pozabil sem na vnuka. Praznih rok ne sme Janko od tod. Pokliči mi ga."

(Konec prihodnjič.)

Novice iz Hrvaške.

Policijski uradnik Fučkar v Zagrebu, ki ga je, kakor znano, na begu ranil atentator Jukić, je toliko okrevljal, da se pada te dni v nek zunanji sanatorij, da si okrepi živce. Kroglice mu niso mogli vzeti iz telesa, a upajo, da radi nje ne nastanejo več nikake komplikacije.

Podaljšanje samoborske železnice do državnega kolodvora v Zagrebu, je dovoljeno. Dela se prične prihodnjo spomlad.

Izgnani avstrijski državljani iz Zagreba. Čuvaj je ukazal preiskati več stanovanj dopisnikov hrvaških listov v Dalmaciji, kakor tudi stanovanje urednika G. Gargaseviča. Policija ni ničesar našla, a kljub temu je Gargaseviču ukazala, da mora Zagreb takoj zapustiti in da ne sme pet let nazaj na Hrvaško, ker je nevaren časnikarski poročevalec več avstrijskih listov. V stanovanju urednika Gasparaca so pa našli staro številko budimpeštanskega lista "Nova Borba", vsled česar je Gasparaca policija obsodila v 14-dnevni zapor.

Ciganski svedroci. V Slatini na Hrvaškem so aretirali ciganske trojice: Joško in Grga Radosavljević in njunega svaka Gjoka Stojković, ki so po Slavoniji izvršili številne vlohe v občinske urade in železniške postaje. Našli so pri njih svedrovska orodja, priprave za plezanje, mnogo orožja itd. Denar so spravljali v prazne steklenice od piva in jih zapakovali v gozdu. Žal pa, da se je dvojici, in sicer Grgi Stojkoviću in Gjoku Radosavljeviću posrečilo pobegniti; dasi sta bila zvezana, sta skočila iz drvečega vlaka in ju še sedaj mimajo.

Radičeva obsodba potrjena. — Stol sedmorice je razsodbo, s katero je bil Radič obsojen radi javnega nasilja na nadaljne tri mesece ječe, v polnem obsegu potrdili.

Čuvajeva izjava. Čuvaj, ki se je nedavno mudil v Budimpešti, je rekel nekemu novinarju, da so vse vesti o njegovem odstopu kot komisarju neresnične, češ, da se v Hrvaški še niso poleglo strasti. V jeseni da bo hrvaško vprašanje v celoti rešeno in takrat pride na dnevni red tudi zopetno imenovanje bana.

Zagrebski stražniki z brovningi. Zagrebski stražniki imajo od sedaj samokrese brovninge, ki jim više na rumenih jermenih.

Komisar Čuvaj in hrvaški sabor. Komisar Čuvaj bil je 11. t. m. na Dunaju, kjer je konfiriral z ministri: Bilinskim, Heindoldom, Berchtoldom in drugimi vplivnimi državniki. Vrnil se je čez Budimpešto v Zagreb. Vladni krogi zatrjujejo, da so Čuvaja podučili, da njegovo postopanje na Hrvaškem ni odobravanja vredno. Ti di govore, da bo treba na Hrvaškem v kratkem zopet vpeljati ustavo in da bodo na jesen razpisane nove volitve v sabor.

Probate Court Notices.

Order for Hearing on Petition for Administration. STATE OF MINNESOTA, County of St. Louis, ss. In Probate Court. In the matter of the estate of Nikola Bjelobaba, Decedent.

THE PETITION of Milan Ljubobratovich having been filed in this Court, representing, among other things, that Nikola Bjelobaba, then being a resident of the County of St. Louis, State of Minnesota, died intestate, in the County of St. Louis, State of Minnesota, on the 2nd day of June, 1912; leaving estate in the County of St. Louis, State of Minnesota, and that said petitioner is the attorney-in-fact of the surviving spouse of said decedent, and praying that Letters of Administration of the estate of said decedent be granted to Milan Ljubobratovich.

IT IS ORDERED, That said petition be heard before this Court, at the Probate Court Rooms in the Court House in Duluth, in said County, on Monday, the 5th day of August, 1912, at ten o'clock, A. M., and all persons interested in said hearing and in said matter are hereby cited and required at said time and place to show cause, if any there be, why said petition should not be granted.

ORDERED FURTHER, That this Order be served by publication in the Narodni Vestnik according to law, and that a copy of this Order be served on the County Treasurer of St. Louis County not less than ten days prior to said day of hearing, and by mailing a copy of this order to each heir and interested party at least 15 days before the day for hearing.

Dated at Duluth, Minn., July 11, 1912

By the Court, S. W. GILPIN, Judge of Probate.

(Seal Probate Court, St. Louis Co., Minn.)

ALI NI.

priznana resnica, da je najbolje in najbolj zdravo

SCHLITZ-EVO PIVO

iz Milwaukee, Wis. V sled svoje izbornosti zaslovelo je daleč na okoli.

Cenjenim rojakom Slovencem in bratom Hrvatom naznanjam, da imam jaz veliko zalogo SCHLITZ-vega piva vedno na razpolago gostilničarjem in drugemu občinstvu iz Chisholma ter okolice. — Postrežba točna.

Za obilna naročila se vljudno priporoča

LOUIS KMETT, LASTNIK ZALOGE,

207 Central Ave., Chisholm, Minn.

KOVALL & SON, ELY, MINN.

GROCERIJSKA IN MANUFAKTURNA TRGOVINA

Tem potom naznanjamo cenj. občinstvu, da imamo v zalogi veliko izbero GROCERIJ-SKEGA in MANUFAKTURNEGA blaga, ter se priporočamo cenj. odjemalcem za blagohotno naklonjenost.

Za sveže in dobro blago jamčimo. Cene nizke. Poskusite in se prepričajte o resničnosti.

V POSLOPJU SARTORI BROS. ELY, MINN.

JOSIP SCHARABON,

BLIZU UNION POSTAJE.

415 West Michigan St., DULUTH, Minn.

KADAR PRIDE TE V DULUTH, POSETITE ME. ZAGOTAVLJAM VAM IZVESTNO POSTREŽBO V MOJI GOSTILNI.

Pošiljam denar v staro domovino

PO SVETOVNO ZNANI BANKI KNAUTH, NACHOD & KUEHNE.

Prodajam parobrodne in železniške listke.

Povej kaj piješ in povem Ti kaj si!

AKO PIJEŠ VINO, PIJ VINO IN NE BRLOZGO. MISSOURI IMA VINA, DA JIH NIMA AMERIKA.

Vse iz državne trtnice. Ne plačuj za narejeno vino tovarn drag denar temuč pij vino iz Ozark hribov, katero daje zdravje in moč.

Elvira, belo.....60c gal.
Riesling, belo.....70c gal.
Dry Hill Beauty.....\$1.00 gal.
Clared, Concord, rdeče 50c gal.
Ives Seedling.....65c gal.
Virginia Seedling....\$1.00 gal.

Prosto posoda 50 galon, manji sodi \$1.00 posebej.

F. GRAM, Naylor, Mo.

POZOR! Jaz prodajam POZOR!

IMPORTIRAN KRANJSKI BRINJEVEC, SLIVOVEC, TROPINOVEC IN VSAKE VRSTE LIKERJE NA DEBELO.

Poskusite enkrat A. Horwatov GRENOC, ki ima najboljšo zdravilno in krepljivo moč ter v tem prekaša sedaj vse druge vrste pijače. Prodajam tudi cenejše in boljše, ker ne plačujem ne managerju, ne agentu, ne klerkom, ker to stane veliko denarja.

A. HORWAT, JOLIET, ILL.

FIRST NATIONAL BANKA

DULUTH - MINN.

Glavnica - - - - \$500.000.

Preostanek in nerazdeljen dobiček - - - - \$1,550.000.

V to banko vlaga država svoje vrednosti.

Obrestil hranilnih vlog se plačujejo od dneva vloge.

Za smeh in kratek čas.

PISMA Z BOULEVARDA.

Piše Mike Cegare.

XXVII.

Če bi se človek dandanes v Mariboru našel na ulici, bi ga trikrat na pamet priučil, preresel vse paragrafe in ljudske postavbe, — pa bi ne prilezel resnici ter stvari na dno.

Ko sem prečital v našem angleškem nus peperju tele grafično žalostno novico iz Naj Jorka o pridržanih dvajsetih nevestah na Kostl gartnu, sem se same jeze in žalosti ugriznil v jezik. Kam pa pridemo dalje z našim štokljinim biz nosom, če bo šlo tako naprej? Naši pečlarji štejejo že ure in minutke, kedar pride semkaj čez lužo kaka kande da tinja za konjskega stanu, kupujejo na to majlengo že robo ali balis in na zadnje jim pa strček Sam vse štrne zmeša. Kako si pa zamorete sploh misliti napredek, poroko in zakon brez neveste? Res, če bo šla stvar tako naprej, da nam bodo v Naj Jorku neveste pridrževali, se bo mogli pa možki z možkinimi ženiti, po starokrajskem načinu, kot je Abraham rodil Izaka, Izak Ezava, itd. Najbolje bi pa bilo, da bi naročevali naši ženini svoje neveste po ero planih semkaj. Kostl gartna menda ne bodo potem tudi v zraku zgradili za imej grešn afie.

Pa kar dvajset svithartarjev na en udarec. Kaj bodo dekleta baj Zingo v Naj Jorku delale, ko jih je ondi že tako po pet na en prst vsakega fanta? Tako stvar spraviti se mora med svet in dalje, da kaj poskusi tukaj po vestu.

Če pridejo one zbegane device semkaj v Duluth, sedaj o sv. Jakobu, jim bo srčna ica in ljubezen vsled mraza kmalu malo popustila, kajti tu nas je začelo ta teden že zebsti. Imeli smo zadnji ponedeljek namreč samo 50 čevljev gorkote, to je torej malo več kot nič.

Meni so že vse kisle kumarce, retkvice in rozeteljski v kuhinjskem vrtu pozabili. Škoda, da nisem imel pokritih s kožuhom! Nekemu lonemanu na Renzu je ta teden slana 50 spring čikov pobrala. Ali ni to škoda! Jaz bi bil istih najmenj 50krat sit, če bi jih imel — seveda, če niso bili presuhi. Bolje je, da človek spring čikne sam obira, kakor da mu jih meseca julija mraz pobira. Enčju?

Zadnji teden imeli smo v cirkuz grejt tajnse. Videl sem slone in le fantke, komele, komele, žirafe, leve, kače, upreženega divjega mrjasea, divjega morskega bika pa zlumek ve kaj še. Najbolj so ga špilali dresirani morski psi, sloni in konji, pa tudi pojačeljni, katerim so majhni psi kar iz trebuha skakali. Videl sem nekega moža s 3 nogami in neko žensko z dolgo, kosmato brado, kakor konjski rep. Maha vet, da bi tej kak duluthski barber za ševengo in her kot \$5 začel, ko so že mene nekoč za \$1.25 okoruzili.

Igrali so tudi devico orleanško. To se mi pa res no dopadlo, da so pri tej igri tudi nune, škofo, gespuđe minše strante in mežnarje špilali ali oponašali in nazadnje je pa plesalo pred njimi po belih rjuhah do 200 bale rink v kratkih kikeleah in spodnjih hlačah, o katerih se mi še sedaj vsako noč sanja.

Sedaj šele vem, čemu nas je sv. Jakob tako z mrazom poštrajfal.

Šaljivec iz Podravja.

10. MARBERŽANI V KOROŠKEM MORJU.

(Konec.)

Na meji je stala stara suha jablana in kaj si je zmisliš štere? Splezal je na drevo in skočil z veje v morje, kakor je videl v Dobravi brodarjevega dečka, ki je skakal z drevesa v Dravo in plaval. Štere si je odrle sicer precej kolena in lakti, toda ni maral za to. Priplaval je zopet do jablane in splezal nazgor ter ponovil še enkrat skok v morje, da vidijo tudi drugi, kako se je treba v morju obnašati. Poskušali so vsi tako, le županu ni šlo, ker ga ni bilo spraviti na jablano.

Solnce se je smejalo preko hriba na sinje laneno polje. Marberžani pa se v svoji strasti niso brigali za nobeno reč in niso slišali niti drdranja nekega vozička po bližnji cesti. Labodski mesar se je peljal v Hrast po tele in se je ustavil, da pogleda, kaj pravzaprav počenjajo ti ljudje v lanu. Domačini niso. To pa je res preumna šala, da se valjajo ljudje po lanu in delajo Hraščanom tako škodo.

„Hoj, ljudje božji! Kaj je to? Kdo ste?“ je zagrmel mesar.

Marberžani so se ozirali, odkod je ta glas, ter se zelo prestrašili zagledavši močnega mesarja z debelim bičem proti njim. Trepetali so vsi, pa menda vsled mrzle rose.

Župan je pojasnil mesarju, da so meščani Marberžani, ki so na poti k škofo in ki so se tukaj skopali, ker so našli lepo sinje morje. Mesar se ni mogel več srditi, ampak se je glasno zakrohotal. Razjasnilo se mu je, s kom ima opraviti.

„Marberžani ste torej! Pa se ne bojite, da bi kateri utonil v morju? Koliko vas gre k škofo?“

„Osem najodličnejših poslancev,“ je odgovoril župan.

Mesar jih je v hipu preletel z očesom ter menil hudomušno:

„Osem vas je bilo? Torej je eden utonil, ker vas je tukaj samo sedem.“

Guzl se je prestrašeno ozrl po svojih ljudeh in vsi so pobledeli še bolj.

„Vsi vkup v vrsto!“ je velel Guzl, da jih lažje natančneje prešteje. Štel jih je, štel naprej in nazaj in res jih je naštel samo sedem. Mesar pa je stal ob strani opiraje se ob bič.

„Pa jih je res samo sedem. Kateri je utonil v morju?“

Prešel jih je še enkrat Parel, prešel Štere, a vsekdar se je našlo le sedem Marberžanov, ker je „zabil vsak v strahu sebe prištet.“

„Stojte!“ je rekel mesar. „Vi vsi vkup ne znate dobro šteti, naj vas preštejem jaz.“

„Dobro, preštejte nas!“

„Da ne bo nobene pomote, naj zakličete vsak, katerega se dotaknem, besedo „hier“.“

Mesar je obrnil bič in svignil s spletenjačom po policaju, ki je stal prvi v vrsti. Policaj je odskočil ter zaklical „hier“. Mesar je prikal zadovoljno ter rekel: „Ta je bil prvi“. „Ta je drugi“, je menil mesar, ko je zajecal župan Guzl „hier“. Ko je prišel do šestega, pa se je na nesrečo mesar zmotil ter rekel „ta je deveti“.

To ni bilo mogoče, da bi jih bilo toliko in moral jih je šteti še enkrat od začetka. Čudno, zopet ni bilo pravega števila in štel jih je tretjič in petič, vsakokrat bolj trdo in krepko. Ko je imel vsak Marberžan po 10 klobas na hrbtu, takrat je naštel mesar osem Marberžanov ter rekel:

„Zdaj pa bo dobro in lahko greste, ker se mi vidi, da res ni nobeden utonil. Pa zapomnite si dobro tisti strah in tisti dan, ko ste se kopali v koroškem morju!“

Mesar je skočil na svoj voziček ter smeje hitel v Hrast, kjer je povedal, kako je zalotil in kaznoval Marberžane v „morju“. Marberžani pa so se oblačili, zdihovali ter se veselili, da ni utonil nobeden. Hvalili so mesarja, češ: „Dobro nam je štel.“

„V morje ne grem nikdar več,“ je tarnal župan.

„Ko so stopali mimo vasi, so videli polno ljudstva. Prihitele je

staro in mlado, da si ogleda marberške popotnike in vse se je glasno smejalo onemu mesarju, ki je stal med njimi ter jim nekaj razkladal in mahal z rokami in bičem kakor če bi štel marberžane v morju.

Med zakonskimi.

Mlada žena svojemu že priletnemu možu med delom: „Pomisli vendar Henrik, čemu si postal zadnji čas tako hladnokrven proti meni. Svoječasno si me vedno nazival z zlato golobico. Ali ne zaslužim sedaj več tega imena!“

Mož (zamišljen): Gotovo, samo za sedaj lepo drži tiho svoj klunček.“

Iz šole.

Oče svojemu 9letnemu sinkotu: „Gašperček, čemu si se pa danes tako vesel vrnil iz šole?“

Sinko: „Bil sem javno pohvaljen.“

Oče: „Na kak način?“

Sinko: „Gospod učitelj se je danes izrazil, ne ravno napram meni, ampak sosedovemu Matičku je dejal, da je on še bolj neumen kakor jaz.“

Predrzen natak.

Tujec v hotelu pri kosilu: „He, natak — ta zemlja je že tri dni stara!“

Natak: „Čemu pa niste prišli že predvečernim?“

Drustvene vesti.

DRUŠTVO SV. PETRA, ŠT. 20, S. H. ZVEZE, EVELETH, Minn.

To društvo spada pod Slovensko Hrvatsko Zvezo, Calumet, Mich. Redne seje društva se vršijo vsako četrto nedeljo v mesecu v Max Stipetičev dvorani ob 2. uri popoldne.

Društvo vabi za pristop vse Slovence in Hrvatce.

Slovensko-Hrvatska Zveza zavaruje vsakega člana za svoto \$800.00 smrtnine, ter plačuje: Za izgubo ene roke za pestjo \$300.00; za izgubo ene noge pod členkom \$300.00; za eno oko \$150.00; za izgubo polovice stopa na eni nogi \$150.00; za izgubo treh prstov do tretjega članka na eni roki \$150.00; za izgubo obeh rok \$800.00; za izgubo obeh nog \$800.00; za izgubo obeh oces \$800.00.

Društvo plačuje \$20.00 bolniške podpore na mesec; po preteku šest mesecev prevzame Zveza bolnega uda za izplačilo podpore za dobo pol leta po \$20.00 na mesec. — Rojaki! Pridno pristopajte k temu društvu, k Slovensko-Hrvatski Zvezi, kajti si-gurni ste, da vam društvo, kakor tudi Zveza, natanko izplača podporo ob času bolezn in v slučaju smrti smrtnino vašim dedičem.

Za natančnejša pojasnila se obrnite na tajnika: John Agnich, 416 Grand Ave., Eveleth, Minn.

Uradniki društva sv. Petra, št. 20, S. H. Zveze, Eveleth, Minn.: Predsednik: Frank Kochevar; podpredsednik: Ivan Lenič; I. tajnik: John Agnich; II. tajnik: Anton Kochevar; blaginjak: John Shutte; zastopnik: Frank Brozich; bolniški obiskovalci: Frank Longar, Andrew Germ' Frank Jare in Frank Drobnik.

DRUŠTVO SV. CIRILA IN METODA.

Štev. 1, J. S. K. Jednote.

Je najstarejše slovensko podporno društvo Jugoslovanske Katol. Jednote v Ely, Minn.

Redne seje društva se vršijo vsako prvo nedeljo po 20-tim v mesecu v Jos. Skaletovi dvorani ob 2. uri popoldne.

Društvo vladno vabi za pristop vse Slovence. Zavarujejo se lahko za smrtnino od \$500.00 do \$1000.00, za bolno podporo do \$420.00, za izgubo roke ali noge \$400.00, za izgubo obeh rok ali obeh nog, ali ene roke in ene noge \$800.00, za izgubo enega očesa \$200.00, in obeh oces pa \$300.00. Ravno tako se plača popolna podpora \$800.00 za popolno onemogočilo vsled kakoršnekolik ponesrečbe.

Društvo sprejema moške in ženske v oba oddelka smrtnine.

Rojaki, boljsega društva si ne morete misliti, ki bi vam plačalo toliko podpor; društvo je združeno z J. S. K. Jednoto, ki posluje po popolnoma varnem sistemu, tako da se za vaše podpore lahko popolnoma zanesete. Za nadaljnja pojasnila se je obrniti:

Josip Spreitzer, predsednik, Box 974, John Matkovich, tajnik, Box 77.

Jos. J. Peshell, blaginjak, Stefan Banovec, zastopnik, Box 7.

Jos. Sikonia, boln. načelnik, Box 251. Vsi na Ely, Minn.

Prvo Slovensko Borštnarsko podporno društvo Sv. Franciška štev. 1027.

Catholic order of Foresters. Ely - Minn.

Se priporoča vsem Slovcem za obilen pristop.

Vsak, kateri zamore zraven slovenskih Jednot držati še eno Jednoto bi moral biti član našega društva, kjer bi se marsikaj lepega naučil.

Barštnarska društva imajo lepe obrednik, po katerem vodijo svoje seje in iz katerega se lahko vsak nauči lepe dostojnosti pri društvenih sejah.

Društvo sv. Franciška obreduje popolnoma v slovenskem jeziku tako, da je vsakemu rojaku unijivo. Pri nas se lahko zavaruje za bolniško podporo po \$20.00 na mesec in za smrtnino za \$500.00, \$1000.00 ali \$2000.

Seje se vršijo vsako četrto nedeljo v mesecu v Gleason dvorani ob 8. uri zvečer. — Za nadaljnja pojasnila se je obrniti na:

Paul Bukovec, C. R. Joseph Schweiger, V. C. P. Leonard Slabodnik, F. S. John Matkovich, R. S. Marko Pluth, jr., T. K. John Tomshich, S. C.

PONUDBA, KAKORŠNE SE NI NOBEDEN ČLOVEK NA SVETU NAPRAVIL.

Prevzel sem večji kos zemlje, ravnine, sedem milj oddaljene od velike slovenske naselbine Neelyville, ob meji Arkansasa, v prodaj. Ker veliko ljudi misli, da je vsak agent samo za svoj žep in hvali zemljo za lažni, napravim sledečo ponudbo: Vsakemu plačam vožnjo in stroške, naj pride od kateregakoli dela Amerike, ako kupi samo 40 akrov zemlje. Vsakemu plačam vožnjo in stroške, ako ne dobi krajev in zemlje, kakor oglaseno.

Vsa zemlja je ravnina, vsa zemlja, da bolje ni v Ameriki. — Vsa zemlja se čisti za deset dolarjev akrov; vsa zemlja prinese v denarju \$5 in \$10—20 v pridelkih akrov renta, kadar je polje očiščeno. — Na vsak akrov naše zemlje se pridelata toliko vrednosti, kakor kjerkoli v Ameriki. — Vsa zemlja bo v treh letih še enkrat dražja. — Vsa zemlja rodi kakor nobena druga v Ameriki.

Slovenec ne zabavlja pri bari, da ni res; jaz sem prodal v štirih letih za \$700,000 zemlje. Ako si čul, da sem osleparil človeka za eden cent, dobiš \$100 za vsak cent.

Potreben denar za vožnaje Naylor Bank, Naylor, Mo., vprašaj se. — Ponudba velja do 1. avgusta 1912.

Cena: \$18.00 akrov. Vsako plačevanje se sprejme.

V 15 letih bode naša dežela širrom sveta znana in nobeden delavec ne bo mogel več sveta kupiti tukaj.

Posebno znižane cene od severnih in vzhodnih krajev vsak prvi in tretji terek meseca.

Ako rabiš še pojasnila, piši: F. GRAM, NAYLOR, MO.

Frank Veranth

ELY, Minn. - Phone 96.

PRIPOROČA SE ROJAKOM

ZA NAROČILA TRDEGA IN

MEHKEGA PREMOGA.

Narocite pravocasnno, da

boste imeli kadar rabite.

M. Pogorelc

trgovina zlatnine

in znakov

vsih slovenskih Jednot in Zvez

po primernih cenah.

29. E. Madison Street

Room 1114.

Chicago, Ill.

Zaeno naznanjam, da nimam nikakih zastopnikov in agentov, temveč obiskujem sam cenjene rojake po raznih naselbinah.

American Exchange Bank

VIRGINIA — MINN.

Najbolj pripravna banka za

Slovenec in Hrvatce v mestu.

Posiljamo denar na vse

strani sveta in prodajamo

vožne liste.

3% obresti od vlog.

Phone: Melrose 914. Zenith 931. Residence Melrose 977.

Slavenski Salon

M. Danculovich & Co.

529 West Mich. St. DULUTH, Minn.

Svoji k svojim!

Zlat je ta prepoved, a malo se spojuje. Mi hočemo pa to spojinjati in izuriti, če se pri nas obrnete. Kupite pri nas žitarice, a popijte tudi izvirne pijače. Vsem vam hočemo postreči in tudi če iščete delat, kadar pridete v Duluth, obiščite nas in se prepričajte, kaj moremo za vas storiti in taktar bodeše sami rekli, držimo se!

Svoji k svojim!

Pazite na napis i broj "Slavenski salon" ne "Poljski".

Gospodarji in gospodinje!

Če rabite lišne sprave, rokodelskega ali kmetijskega orodja ali vsakovrstne barve izročite mi svoje naročilo.

Če vam blago ne ugađa, vam vrnemo denar

Prodajalna nasproti pošte.

PRIPOROČA SE V OBILEN OBISK.

ANDREW ROINE

trgovina železnine

CHISHOLM - Minn.

Duluth Brewing & Malting Co.

Duluth, Minn.

Vari najboljso in rojakom dobro znano pivo

v steklenicah pod imenom „REX“ kakor

:: tudi pivo v sodčkih. ::

FRANK TRAMPUSH,

upravitelj za Mesaba Range. Virginia, Minn.

M. F. SKALA, agent za

“Pabst“ Milwaukee in

“Peoples“ Duluth pivo.

Fina zaloga domačih in importiranih pijač vsake vrste, smodke in vse kar spada v gostilniško ovrt.

Se uljudno priporoča vsem cenjenim rojakom v

ELY, MINN.

Telephone No 52.

Večno je čas, da se uživa kruh. Posebno otroci ga imajo radi, ako vedo, da je vzela mati za hlebe, kolače in druge pecivo

Duluth Universal moko

Priznana najboljša moka iz pomladanske pšenice.

Moka, katero uporabljajo najboljše kuharice.

Duluth Universal mlinarska družba.

Večno je čas, da se uživa kruh. Posebno otroci ga imajo radi, ako vedo, da je vzela mati za hlebe, kolače in druge pecivo

Duluth Universal moko

Priznana najboljša moka iz pomladanske pšenice.

Moka, katero uporabljajo najboljše kuharice.

Duluth Universal mlinarska družba.

Večno je čas, da se uživa kruh. Posebno otroci ga imajo radi, ako vedo, da je vzela mati za hlebe, kolače in druge pecivo

Duluth Universal moko

Priznana najboljša moka iz pomladanske pšenice.

Moka, katero uporabljajo najboljše kuharice.

Duluth Universal mlinarska družba.

Večno je čas, da se uživa kruh. Posebno otroci ga imajo radi, ako vedo, da je vzela mati za hlebe, kolače in druge pecivo

Duluth Universal moko

Priznana najboljša moka iz pomladanske pšenice.

Moka, katero uporabljajo najboljše kuharice.

Duluth Universal mlinarska družba.

Večno je čas, da se uživa kruh. Posebno otroci ga imajo radi, ako vedo, da je vzela mati za hlebe, kolače in druge pecivo

Duluth Universal moko

Priznana najboljša moka iz pomladanske pšenice.

Moka, katero uporabljajo najboljše kuharice.

Duluth Universal mlinarska družba.